

Карташинський лиман... Карташинський лиман...

Ліна Костенко

* * *

Карташинський лиман... Карташинський лиман...

Незастояне люстро свободи.

Тільки де ж те обличчя, що личило нам,
щоб дивитись на себе в ці води?!

Затули свої очі долонями сліз.

Занімій, наче знаки наскельні.

Ми, нащадки героїв, співців і гульвіс, —
ми тепер такі безшабельні!

Ми, володарі степу й баских табунів,

на місцях оцих заповітних

для вцілілої сарни і двох кабанів

спромоглися зробити заповідник.

Мені горло болить од печалі цих слів

з не моїми горбами покори.

Ти мілієш, лимане... Ти зовсім змілів...

В баговинні глухнуть мотори.

Твою славу щури розтягли по світах,

і немає у тебе Гомера.

Лиш застогне вночі недострелений птах

від заблуканих куль бракон'єра.